

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความรู้และการนำความรู้เรื่องฉลากโภชนาการไปใช้ และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการนำไปใช้ของนักศึกษามหาวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ เชียงใหม่ ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษา จำนวน 81 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีส่วนของคำถามวัดความรู้และการนำความรู้ไปใช้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า จำนวนนักศึกษาร้อยละ 67.90 มีความรู้เกี่ยวกับฉลากโภชนาการระดับมาก และร้อยละ 32.10 มีความรู้ระดับปานกลาง สำหรับการนำความรู้เรื่องฉลากโภชนาการไปใช้ นักศึกษา ร้อยละ 82.72 และ 17.28 นำไปใช้บางครั้ง และทุกครั้ง ตามลำดับ

จากการทดสอบหาความสัมพันธ์พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับการนำความรู้เรื่องฉลากโภชนาการไปใช้

The purposes of this study were to measure the knowledge about nutrition label of graduate students Rajabhat Institute Chiang Mai; to explore nutrition label using of the graduate students and to find the relationship between their knowledge and their using. Population used in this study were 81 graduate students. Instrument used was a questionnaire with knowledge and nutrition label using tests. Data were analyzed through uses of frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The results of the study were as follows:

The majority of students (69.70%) earned high score in the knowledge test and the rest of 32.10% were evaluated as a fair knowledge group. For the knowledge of nutrition label; 82.72% of students applied the knowledge sometimes whereas 17.28% of students applied the knowledge every time they bought the product.

For the tests of relationships, the results showed that there was no relationship between knowledge and using of label knowledge.